

Uzasadnienie

Pismem z dnia 2 lutego 2023 r. R. W. wniósł o ponowne wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec radcy prawnego J. L.. W treści pisma Skarżący wskazał, że radca prawny pomówił go i zniesławił w skierowanych do niego oficjalnych wiadomościach. Z pisma Skarżącego wynika, że w przedmiocie zachowań radcy prawnego J. L. będących przedmiotem skargi, zostało uprzednio wydane postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. o odmowie wszczęcia dochodzenia w dniu 26 kwietnia 2022 r., w sprawie o sygn. akt RD 56/22, utrzymane w mocy postanowieniem tutejszego Sądu z dnia 18 lipca 2022 r. wydanym w sprawie o sygn. akt OSD 19/22. W ocenie Skarżącego w sprawie pojawiły się natomiast nowe fakty i dowody, tj. postanowienie Sądu Rejonowego (...) (...) z dnia 4 października 2022 r. wydane w sprawie o sygn. akt (...) w przedmiocie umorzenia postępowania z prywatnego oskarżenia Skarżącego przeciwko oskarżonym D. W., M. B. i M. A., którzy to pełnili funkcje w spółce (...) sp. z o.o., której pełnomocnikiem był radca prawny J. L., oraz utrzymujące je w mocy postanowienie Sądu Okręgowego (...) (...) z dnia (...) (...). Z ich uzasadnień w ocenie Skarżącego wynika, że odpowiedzialność za czyny zarzucane przez Skarżącego miał ponosić radca prawny.

Postanowieniem z dnia 20 marca 2023 r., wydanym w sprawie o sygn. akt RD 15/23 Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego (...) (...) W. w osobie K. D. odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie czynu radcy prawnego J. L., wskazując na fakt, że postępowanie dyscyplinarne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.

W dniu 2 maja 2023 r. Skarżący wniósł odwołanie od przedmiotowego postanowienia, wskazując, że roszczenia przedstawione przez radcę prawnego J. L. wobec Skarżącego stanowią kłamstwo.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Odwołanie Skarżącego nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych radca prawny i aplikant radcowski podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych.

Stosownie natomiast do art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone albo wcześniej wszczęte toczy się. Przepis ten stosuje się odpowiednio do postępowania dyscyplinarnego na podstawie art. 74¹ ustawy o radcach prawnych.

W pierwszej kolejności zauważyć należy, że pismo Skarżącego z dnia 2 lutego 2023 r., wbrew wskazanej w nim podstawie prawnej (art. 327 § 2 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych) Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego słusznie rozpoznał jako nową skargę. Tryb rozpoznania pisma nie ma jednak znaczenia dla zapadłego w sprawie rozstrzygnięcia.

Przede wszystkim, w przedmiotowej sprawie nie było podstaw do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, gdyż postępowanie w sprawie tego samego czynu tej samej osoby zostało już prawomocnie zakończone. Jak Skarżący sam wskazał, a która to okoliczność jest znana Sądowi z urzędu, w przedmiocie pomówienia i zniesławienia Skarżącego przez radcę prawnego J. L. będących przedmiotem skargi, zostało uprzednio wydane postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. o odmowie wszczęcia dochodzenia w dniu 26 kwietnia 2022 r., w sprawie o sygn. akt RD 56/22. Postanowienie to zostało zaskarżone i utrzymane w mocy postanowieniem tutejszego Sądu z dnia 18 lipca 2022 r. wydanym w sprawie o sygn. akt OSD 19/22.

W sprawie nie ujawniły się żadne nowe okoliczności, nieznanne Rzecznikowi Dyscyplinarnemu w chwili wydania postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia z dnia 26 kwietnia 2022 r., w sprawie o sygn. akt RD 56/22. Natomiast wyjęte z kontekstu stwierdzenia sądów, jakoby ewentualną odpowiedzialność za czyny zarzucane przez

Skarżącego miał ponosić co najwyżej radca prawny, nie stanowią faktu ani dowodu, a jedynie subiektywną ocenę składów orzekających, niemającą waloru wiążącego rozstrzygnięcia sądu kształtującego prawo lub stosunek prawny. Co więcej, analizując przywołane przez Skarżącego postanowienia, należy zauważyć

, że Sąd Rejonowy w pierwszej części uzasadnienia uznał, że wiadomości radcy prawnego trudno w ogóle przypisać znamię pomówienia. Zapatrywanie Sądu Rejonowego podzielił Sąd Okręgowy w końcowej części uzasadnienia postanowienia. Zatem gdyby nawet uznać przywołane przez Skarżącego orzeczenia za potencjalne nowe dowody w sprawie, ich treść nie służyłaby poparciu przedstawionych przez Skarżącego tez.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należy przyjąć, że postępowanie dyscyplinarne w przedmiocie potencjalnego pomówienia i zniesławienia R. W. przez radcę prawnego J. L. zostało prawomocnie zakończone, tj. zasadna była odmowa wszczęcia postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego słusznie zatem odmówił wszczęcia postępowania. W świetle poczynionych wyżej ustaleń Okręgowy Sąd Dyscyplinarny doszedł do przekonania, że należy utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. z dnia 20 marca 2023 o sygn. akt RD 15/23 o odmowie wszczęcia dochodzenia na podstawie art. 437 § 1 w zw. z art. 465 § 1 i 2 k.p.k. i art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych.

Ze względu na powyższe należało orzec, jak w sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 70⁶ ust. 2 zdanie drugie ustawy o radcach prawnych mając na względzie, że nie zostało wydane orzeczenie o ukaraniu.

Pouczenie:

Niniejsze postanowienie jest prawomocne i ostateczne, bowiem Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W., w niniejszej sprawie działał jako organ II instancji i dlatego stosownie do treści art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ oraz stosownie do treści art. 70² ust. 1a ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych od niniejszego postanowienia nie przysługuje żaden środek odwoławczy.